

El govern de Francisco Camps va imposar multes astronòmiques a ACPV per haver mantingut les emissions de TV3. L'entitat cívica ha activat solidaritat i imaginació per a aconseguir els diners necessaris. I els artistes del país han respost a la crida: han ofert les seves obres al servei d'aquesta causa. "Art en Acció" n'és el resultat.

L'art passa a l'acció

EL TEMPS

Estibador de paraules, acrílic, tinta i llapis sobre paper, d'Artur Heras, és una de les obres que s'han posat en acció.

No és fàcil, per a una entitat cívica com ara Acció Cultural del País Valencià (ACPV), de fer front a les multes altíssimes imposades pel govern encapçalat per Francisco Camps. Les darreres, dues penalitzacions de 300.000 euros cadascuna, van obligar l'associació cultural a tancar els repetidors que, durant més de 25 anys, havien dut el senyal de TV3 fins al País Valencià.

I tenen l'obligació de pagar. Si no volen veure embargats els seus béns, inclosa la seu de València, l'emblemàtic Octubre Centre de Cultura Contemporània, tenen l'obligació de pagar. Mentre pugnen judicialment contra les sancions, mentre esperen que els tribunals els donin finalment la raó, de moment, tenen l'obligació de pagar.

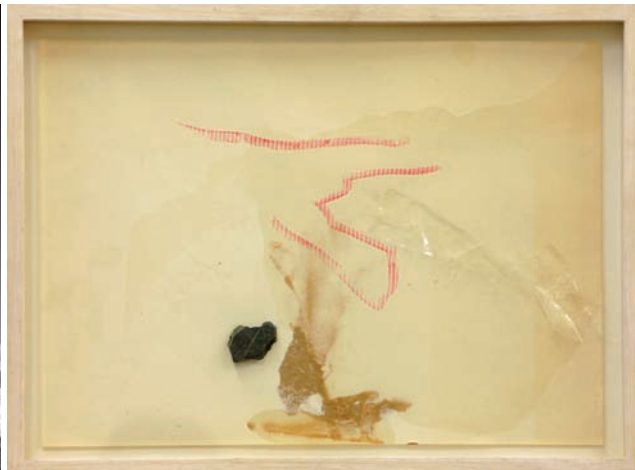
Com que, òbviament, l'entitat no té tants diners com els reclama el PP de Camps, ha hagut d'afuar l'enginyer per tal d'anar sumant les voluntats que facin possible el miracle. Euro a euro, pràcticament. Mitjançant bons d'ajut, per exemple. O gràcies a l'art.

Una brillant idea. Va néixer gràcies a una d'aquestes confluències que fructifiquen de tant en tant. Ens ho explica Emili Payà, director de l'Octubre CCC: "Vàrem parlar amb uns quants amics, amb Daniel Giralt-Miracle, amb Romà de la Calle, que havia estat director del MuVIM i ara és a la Universitat, amb Vicenç Altaió, que dirigeix l'Arts Santa Mònica, amb els crítics Ricard Silvestre i Ricard Mas, que tots dos escriuen a EL TEMPS, i vàrem perfilar aquesta campanya. Art en Acció, en vàrem dir."

Per tal d'aconseguir el màxim de ressò possible, per tal que la iniciativa arribés al màxim d'artistes possibles, es va presentar una crida encapçalada per "tres grans creadors contemporanis dels Països Catalans", ens relata Payà: Andreu Alfaro, Antoni Tàpies i Miquel Barceló.

JOAN RAMON BONET

JORDI PLYA

La diversitat de formats és tret característic de les obres que es poden adquirir per a ajudar ACPV. A l'esquerra, *Salines*, 2009. Ex. núm. 13, fotografia de Joan Ramon Bonet; a la dreta, *Sense títol* (2005), d'Antoni Llena.

Els artistes

La web (www.acpv.cat/artenaccio/) es renova diàriament. Aquests són, fins el 31 de maig, els artistes que han donat obra.

Paco Alberola	Bartomeu Ferrando	Geles Mit
Andreu Alfaro	Josep Ferriol	Vicent Moreno
Rafael Amorós	Joan Fontcuberta	Antoni Moret
Rafael Armengol	Joan Genovés	Paco Munyoc
Francesc Artigau	Manolo Gil	Josep Maria Oliveras
Pere Bellès	Jaime Giménez de Haro	Ernest Orduña
Manuel Boix	Ascensión González	Joan Pasqual
Joan Ramon Bonet	Carmen Grau	Lluís Payà
Julio Bosque	Artur Heras	E. Payés
Carmen Calvo	Natuka Honrubia	Perejaume
Pepe Calvo	Francesc Jarque	Pepe Pérez
Amparo Carbonell	Laboratorio de Luz	Adrià Pina
Vicent Carda	Josep Lledó	Riera i Aragó
José Carrasco	Antoni Llena	Carme Riu de Martín
Castejón	Robert Llimós	Abelard Ròdenes
Diana Coca	Sento Llobell	Vicent Román
Xavier Corberó	Carolina Maestro	Benet Rossell
Eduard Cortina	Mariano Maestro	Ivo Rovira
Ricardo Cotanda	Moisés Mahiques	Silvia Sempere
Albert Cruells	Xavier Mariscal	Manolo Silvestre
Silvestre d'Edeta	Nani Marquina	Ricard Silvestre
Pilar Dolz	Enric Mestre	Jordi Teixidor
Maribel Domènech	Mira Bernabeu	Joan Antoni Toledo
Evru	Sebastià Miralles	Rafael Tormo
FER	Antoni Miró	Aurora Valero

El text que tots tres van signar duia títol explícit –“Ajudeu Acció Cultural!”– i resumia la situació d'ACPV causada per les multes: “La persecució contra ACPV només s'entén si el que busca és la destrucció total d'una entitat que és

el nucli i l'emblema visible de tota una concepció de la cultura del nostre país.” Recordaven els artistes, a més, que la seu de l'entitat, l'Octubre CCC, és “un centre capdavanter en la promoció de la llengua i la cultura catalanes al cor de la

ciutat de València, que funciona des de fa cinc anys amb una programació oberta, moderna i internacional que inclou tots els camps de la nostra cultura: l'art, la ciència, el medi ambient, la literatura, la llengua, la història, etc.” I, fet tot això, passaven a l'acció: perquè “el món de l'art ha de tornar” a tenir paper decisiu en les lluites essencials, “com ha fet històricament tantes vegades”.

La crida d'Alfaro, Tàpies i Barceló va rebre també el suport d'una mena de “comitè de savis” que, ens explica Emili Payà, va contribuir a estendre-la encara més: al costat d'Altaió, Giralt-Miracle, de la Calle, Mas i Silvestre, hi trobem “Joan Fontcuberta, com a president de l'Associació d'Artistes Visuals de Catalunya; Nacho París, president de l'Associació d'Artistes Visuals de València, Alacant i Castelló; José Luis Pérez Pont, president de l'Associació Valenciana de Crítics d'Art, i Joan Minguet, que presideix la catalana; hi ha directors de museus com ara Cristina Ros, que és al capdavant d'Es Baluard, Rosa Maria Malet, que dirigeix la Fundació Miró, o el valencià Agustín Pérez Rubio, del MUSAC, a Castella i Lleó; a més de personalitats destacades del món de l'art, com ara l'ex-director de la Tate Modern, Vicent Todolí, l'historiador Tomàs Llorens, l'escriptor Guillem Frontera o el gestor cultural Damià Pons”.

La resposta. I, feta la crida, cal preguntar-se per la resposta. Emili Payà somriu: “Ha estat important i generosa. En només dos dies vàrem aconseguir una quantitat d'obres impressionant. I

JUAN GARCIA ROSELL

EL TEMPS

A dalt, *Une fleur*, un collage amb vidres de Carmen Calvo; a sota, la pintura *Dones decents* (2005), d'Albert Cortina.

encara ara hi ha artistes que s'hi continuen afegint. És espectacular. Tota una experiència.”

Les obres s'exposen en una pàgina web preparada per a l'ocasió (www.

acpv.cat/artenaccio), on qualsevol visitant pot trobar, actualitzada diàriament, una llista dels artistes amb petita biografia i una breu descripció amb fotografia de l'obra que han donat, junta-

ment amb la valoració econòmica. Qui vulgui adquirir l'obra i, per tant, ajudar ACPV a recollir els diners que li calen, troba el contacte a la mateixa web. Si cal, l'entitat organitza una visita a l'estudi de l'artista o allà on es troba l'obra en dipòsit per tal que l'interessat la pugui veure directament. A mesura que els surt adquiridor, la web també ho va reflectint.

“Hem optat per acollir tota mena de donacions”, raona Emili Payà, “perquè cadascuna té la seua eixida. Per això hi ha obres que, ja siga per la cotització de l'artista o perquè és una peça emblemàtica o pel que siga, tenen una valoració elevada –ens la posa l'artista, d'acord amb el seu galerista o amb el preu de mercat– i van més adreçades a col·leccionistes o entitats; n'hi ha, en canvi, que ja són pensades per a oferir preus més assequibles. De 100 euros fins a 40.000, per dir-ho breument, la idea és que la gent que es puga plantejar de col·laborar en la campanya d'ACPV, s'allargue una mica més i aconsegueixa, en canvi, una obra d'art”.

Tota mena de donacions, de preu i de format (hi ha pintura, dibuix –per exemple, originals de FER publicats a EL TEMPS–, fotografia, gravat, llibre d'artista, escultura, *collage*, ceràmica...) però amb un denominador comú que de seguida destaca Payà: “Tots els que han respost a la nostra crida, ja siguen més coneguts o menys coneguts, són artistes de primer nivell. I els estem molt agraïts. Molt.”

La majoria de les obres donades pels artistes són de la col·lecció particular de cadascun. O de la família, en el cas per exemple del desaparegut Joan Antoni Toledo, un dels fundadors de l'Equip Crònica. La dinàmica de la solidaritat pot ser, però, també, un estímul creatiu. Com en el cas del vallesenc Albert Cortina. Ja ha donat una obra però ara, a més, en pinta una altra *ex professo*: “Segueix la seua línia”, ens relata Emili Payà, “i ens ha dit: ‘Faré un peix amb el dors barrat, com els que nedaven a la Mediterrània amb els almogàvers. Si m'ix i hi sóc a temps, també us el donaré’”. L'altre dia va escriure dient que ja s'hi havia posat.

Núria Cadenes